

Sommige mensen hebben na heel wat lijden en tegenslagen hun vertrouwen in God verloren. Anderen daarentegen hebben juist in de grootse ellende leren bidden. Wij verschillen allemaal in de manier waarop wij met lijden omgaan en beproeving verwerken. Maar dit stukje evangelie laat ons iets horen over hoe Jezus hiermee omgaat. In deze laatste weken van de Paastijd horen we de lezingen uit het 'Afscheidswoord' volgens het evangelie van Johannes. Terwijl Jezus voor de laatste keer bijeenkomt met zijn leerlingen, spreekt Hij over zijn dood en verrijzenis en onderricht Jezus hen over hoe zij moeten leven en zijn zending moeten uitvoeren.

Vandaag horen we het slot van die toespraak als Jezus van onderricht overgaat op bidden - niet alleen voor de discipelen maar ook voor allen die door hun woord in Hem tot geloof zullen komen. Interessant is dat Jezus niet bidt dat zijn volgelingen succesvol zullen zijn of dat ze aan vervolging zullen ontsnappen. Hij weet dat zij, net als hij, te maken zullen krijgen met mislukkingen en tegenstand. Toen hij beseftte dat de tijd gekomen was dat hij gedood zou worden, bleef Jezus door en door een man van gebed.

Dat doet ons kijken naar onze manier van bidden. Misschien is bidden voor velen van ons niet makkelijk. Voor anderen is bidden dan weer de normaalste zaak van de wereld. Hoe wij dan ook ons hart openen voor God en onze zorgen met hem delen heeft alles te maken met hoe wij in het leven staan. Want bidden ontstaat dicht bij het leven. Het is een verbinding die rechtstreeks uit ons hart komt met de God van het Leven. Je spreekt je verdriet, je pijn uit of je gaat danken en je vreugde delen met God, voor de mooie dingen die je beleeft. Wij brengen wat ons bezig houdt ter sprake en wij leggen dit aan God voor.

Wij zien toch solidariteit onder mensen dichtbij en wereldwijd. We zijn bewogen dat wat gebeurt goed afloopt omdat wij ons daar terecht zorgen over maken. Want zo spreek je in bidden uit dat; de wereld en de mensen je evenzeer ter harte gaan als ze God ter harte gaan. Bidden is dan ook ons hart afstemmen op God, dit is liefde uitwisselen. Maar wij kunnen God niet ontmoeten van aangezicht tot aangezicht. God is niet los verkrijgbaar. Als je het geluk hebt veel liefde te krijgen van mensen naast je, dan heb je nog meer geluk als je in die liefde van mensen, Gods liefde kunt erkennen. Als vanzelf ga je dan dankbaar in het leven staan. Natuurlijk, niet alles in het leven is rozengeuren maneschijn, toch worden we elke dag gedragen door een Goddelijke liefde, zeker in de moeilijkste momenten van ons leven. Daarom kan dankbaarheid nooit wijken uit ons hart.

Het tegenovergestelde van een dankbare mens is een verbitterde mens die nooit tevreden is, of iemand die zich zelfgenoegzaam vastklampt aan het eigen kleine ik. Zo iemand kan niet dankbaar zijn en kan ook niet bidden. En natuurlijk kan ons bidden ook vragen zijn. Zolang wij ons maar niet met kinderachtige wensen richten tot een almachtige god-tovenaar of een sinterklaas-god die zo genaamd alles kan. Om uiterlijke omstandigheden te veranderen, is God even machteloos als elke liefde. Maar een God die Liefde is, kan heel wat in ons tot stand brengen en ten goede keren.

Beste mensen, na Jezus' hemelvaart vinden de apostelen moed en volharding in het gebed, maar meer nog geeft Jezus ons een teken dat bidden deel uitmaakt van ons geloof. Bidden tot God dat Hij ons zou bijstaan in onze zoektocht naar het goede, zodat we zouden meewerken aan de opbouw van een wereld die beantwoordt aan zijn droom (Deze droom is: In liefde om elkaar geven en Zijn Liefde doorgeven) bij de schepping. Amen.

